

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਬਾ- ਅਦਾਲਤ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ.

ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

... ਬਨਾਮ

ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 378.

ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 50, 50-ਏ ਅਤੇ 77—
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਸਿਰਫ਼
ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਯੋਗ ਹੈ—ਫੈਸਲਾ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ
ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ—ਕੀ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ
ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ
ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ
ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 50, 50-ਏ ਅਤੇ 77। ਅਜਿਹੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਨੋਟ।—ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ 1959 ਦੇ ਨੰਬਰ 440 ਅਤੇ 441 ਨੂੰ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ ਜੇ- [ਸੰਪਾਦਕ] ਦੁਆਰਾ 22 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਖਾਰਜ
ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ
ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ; ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਖਰਚੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ,
ਮਿਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕੇ

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਮ.ਆਰ. ਮਹਾਜਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਵਾਈ ਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.-ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1959 ਦਾ ਨੰਬਰ 378, ਅਤੇ ਐੱਸ.ਏ.ਓ. 1958 ਦਾ ਨੰਬਰ 9, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ 19 ਕਨਾਲ 8 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਰਾਜਾ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾਦਾ ਸੀਬਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜਾ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸਾਲ 1951-52 ਅਤੇ 1952-53 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਸਾਲ 1953-54 ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਸੀ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਜਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ। ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ, ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਨੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕੀਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 1955, (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 1) ਦੁਆਰਾ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਸ਼ੇਰ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 11 ਅਤੇ ਹੁਕਮ 2, ਨਿਯਮ 2, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਾਬੰਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉਲਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬਖਸ਼ੀ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੱਖਰਾ ਰਵੱਈਆ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੇਸ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਸ.ਏ.ਓ. 9 ਆਫ 1958, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 20 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 41, ਰੂਲ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 24 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ: 378 ਦਾਇਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1959 ਦੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ. 1), ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

-

"ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ: -

(ਏ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 44 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(ਬੀ) ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ, ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 77 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਧਾਰਾ 50 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਗਾਂਧੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਤੇ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਰਥਨ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਉਸ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਰਸਲ" ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 50 ਅਤੇ 50-ਏ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 50-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ"। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ 50-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹਨ। ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਖਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ" . ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 50-ਏ ਅਤੇ 77 ਅਧੀਨ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਪ੍ਰੇਮਾ ਨੰਦ (2) ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ, ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ" ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਲੈਂਦਾ"। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 77 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50-ਏ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੋਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡਜ਼ (3), ਇਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ (ਅਸਲ ਜਾਂ ਉਸਾਰੂ) ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਸਨ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਲਟ ਨਿਯਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 50 ਅਤੇ 50-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ। 1952 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਤਿਕੜੀ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਭਿੜੇ, ਅਬਦੁਲ ਰਸੀਦ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਮੁਨੀਰ, ਜੇ.ਜੇ., ਬਾਰੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਆਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ।), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(5) ਵਿੱਚ "ਹੋਲਡ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ "ਹੋਲਡ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਹੋਲਡ"।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 111 ਅਤੇ 116 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 26 ਮਾਰਚ, 1955 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਵਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 54, 107 ਅਤੇ 123 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਚੌਧਰੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ

ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਫੈਸਲਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 16 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਦੇ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 16 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਦੇ ਸਿੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। 16 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਟਾਇਪ ਕੀਤਾ: ਅਰੁਣ ਸ਼ਾਰਦਾ